

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökre.

Felolvasó szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerinti.

Cserni dr. jubileuma.

Diszvacsora a Hungáriában.

Múlt heti számunkban foglalkoztunk Cserni dr. jubileumának ünnepélyével. Igazán fényes és nagyszerű volt ez az ünnepély, melyhez foghatót alig láthat az ember. Városunk közönsége mintha csak talán tüntetni akart volna szeretetével, osztály, rang, vallás és nemzetségi különbség nélkül a hálának és a ragaszkodásnak olyan nagyszerű megnyilatkozását vitte Cserni dr. elébe. Mert ez az ünnepély a szívek mélyéből fakadt, azért messze felül is emelkedett a mindennapos közönséges ünnepeltetésektől. Volt benne öröm és hálát, a jó és hálás tanítványok részéről, szeretet és rajongás, az igaz, az őszintén barátoktól és ismerőseiktől, csodálat a nagy munkássága tudós iránt, ki harmincz év vas szorgalmával, kutatásaival, lelkesítésével, nagy tudásával sok évtizedekre ragadta előre magát — az ókori tudomány világát itt Gyulafehérváron.

Az ifjúság tisztelgése, — melyet megírtunk volt — csak bevezetés volt a nagyszerű folytatáshoz és kifejezéshez. Mint városunk lakossága értesült az ünnepély híreről és az érdeklődés minden oldalról nagyobb hullámokat vetett, másnap a tisztelgők egész rajai vonultak fel Cserni dr.-hoz. Tisztelgett a főgymnasiumi tanárikar, melynek nevében Pál Antal igazgató üdvözölte, azután a testületek, egyesek, magányosok hosszú sokasága kereste fel a nagyérdemű jubilánst.

Az ünnepély fénypontját azonban este a Hungáriában rendezett diszvacsoránál érte el. A vacsora, mely 100 terítéken felül állott, az üvegteremben folyt le. Városunk elit közönségét láttuk ezen vacsoránál egyetülni. Ott volt a káptalan csaknem egész számban, a helyi papság egy pár kivételével, a vidékről igen sokan, a főgymnasium tanári kara, — a kir. törvényszék tagjai, a közös hadsereg tisztikara, a többi hivatalok és városunk intelligens közönségének nagy része. Történelmi hűség kedvéért tehát elmondhatjuk, hogy a szeretet és barátság ilyen spontán erejű megnyilatkozását talán sohasem láttuk!

A felköszöntők sorát Novák Ferenc kir. tan. polgármester ur nyitotta meg. Az ünnepély magasztosságából indult ki, hatalmas szavakkal, nagy szónoki rutinnal és alapos tudással vázolta Erdély multját, benne az erdélyi püspökök szereplését és mint ezek törvényeszerű utódjára áttért Erdély jelenlegi püspökére — „kinek

munkássága és egyenisége előtt mindenki térdet baji” — ű reá ültette poharát. A társaság fennállva hallgatta végig a szép beszédet, úgy a püspök urat, mint a felköszöntőt hatalmasan megéltetve, — mire Imets F. Jákó kanonok egy munkás élet gazdag tapasztalatait tárta elő és köszöntött a jubilánssra.

Azután dr. Ujfalussy József apát-kanonok, mint az „Alsófehérmegyei Régészeti és Természettudományi Egylet” alelnöke, mély csendben és nagyérdeklődés között így kezdte beszédét:

„T. Társaság! Az imént elhangzott felköszöntőkben egy kép domborodik ki, melyet immár harmincz éves tanári működés babérkoszorúja övez. E kép a mi ünnepelt t. barátunk jól megrajzolt képe, mely előtt ma mindnyájan tisztelettel állunk meg. Mert harmincz éven át arra törekedni, lankadatlan buzgalommal azon munkálni, hogy egész embereket képezzünk a hazának, a társadalomnak, az emberiségnek, a tudománynak: magabau véve is nagy feladat. Nem csoda tehát, ha az igazi öröm hurja rezdült meg lelkemben, midőn a tegnapi estén felgyuladt lampionok fényében megcsillanni láttam a tanárkollégáknak és az ifjúságnak elismerését.

De t. Uraim! ünnepeltünknek munkaerejét nem merítette ki egyedül a tanári katedra, nemes ambícióját nem kötötte le egészen magának a tanügy, munkásságát nem szorította szűk négy fala közé az iskola, hanem kilépett ő magas szárnyalással az általános, a köztudományosság terére is.

Tudjuk ugyanis t. Uraim! hogy több, mint tíz éve megalakult e nemes város kebelében az „Alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egylet” azon célból, hogy felkutatva a multnak lábainak alatt porladó emlékeit, azokból tanulságot, okulást és lelkesedést merítsünk a jelenben. A mi ünnepeltünk ezen egyletnek kezdettől fogva nemcsak tagja, hanem munkása is volt. Mit tett ő e téren, azt részletesen fölemlegetni messze túllépné egy rövid felköszöntő szűk kereteit. De engedjék meg kijelentenem, hogy ezen egylet ma az ő atlász-vállain nyugszik; engedjék meg kostaálnom, hogy ezen egyletnek hirt és nevet az ország határain túl is ő szerzett.

Nem is mulasztotta el az egylet, hogy ezen kiváló munkása iránti hálájának és elismerésének minden kínálkozó alkalommal, hol elnöki kijelentésekben, hol jegyzőkönyvi határozatokban kifejezést adjon, s öröm-

mel ragadja meg a mai ünnepélyes alkalmat is, hogy jubilánssunk előtt a tisztelet és nagybecsülés zászlaját ismételtén meghajtsa.

Igen sajnálom, hogy az egylet érzelmeit ezen alkalommal nem tolmácsolhatja az, a ki arra a legkíváncsiabb, az egyletnek tudós elnöke, vármegyei néknek minden tiszteletre méltó alispánja. Szívvel-lellekkel is obajtotta ő ezen tiszteletet személyesen teljesíteni, de mivel őt ebben körülményei meggátolták, csakélysége-met, mint az egyletnek egyik alelnökét, bizta meg, hogy ezen kedves kötelességben eljárjak.

Most pedig hadd szólaljon meg helyettem mindenekelőtt maga az egylet azon iratban, melyet a jelen jubiláris alkalomból ünnepeltünkhez intézett s a melyet, szíves engedelmséggel, felolvasok:

„Tekintetes Tanár Ur!

Azon szép és öröndetes alkalomból, hogy Tekintetességed, tanári működésének harmincz éves jubileumát üli, az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egylet nézve is bön obajtott alkalom ajánlkozik, hogy Tekintetességed kiváló munkássága iránt őszinte elismerésének kifejezést adjon.

Mert Tekintetességed ez egyletnek nemcsak útverő munkájában részt vett, hanem annak mindenba első munkása volt. — Évkönyveinkben közrebocsátott becses értekezései, egyleti múzeumunk szakaszerű és gazdag berendezése, mind Tekintetességed lankadást nem ismerő munkásságát és nemes ambícióját dicsérik.

Ugyanazért, midőn melegen üdvözöljük Tekintetességedet e kiváló alkalommal, kérjük az egek Urát, hogy Tekintetességedet a magyar nemzeti kultúra, különösen pedig egyletünk további felvirágoztatására jó egészséggel, nemes munkakedvvel és hosszú élettel megáldani kegyeskedjék.

Gyulafehérvárt, 1901. október hó 30-án.

Az alsófehérmegyei tört. régész. és term. tudományi egylet nevében:

Csató János,
elnök.

Dr. Körödy Péter,
e. titkár.

És most igen tisztelt Barátom! Vedd e néhány sort, legyen az talizmán a tudomány rögös utain, melyre annyi nemes ambícióval léptél s oly fényes eredményel művelsz. Szívből fakadt annak minden szava s tedd te is szíved mellé, legyen az egy kedves nefelejt azon érdemkoszoruban, melyet ma a hálás kegyelet halántékaid köré fűz!

TÁRCSA

A hervadás dalaiból.

Maros rengő . . .

Irta: *Croix*.

Maros rengő vize mellett
Fehérlik egy kicsiny lak.
Maros menti fehér lakra . .
Golya madár fészket rak.

Fészket rak a golya madár,
Erősíti haraszttal:
Ez a halvány rózsza bimbó,
Nem virul ki tavasszal . . .

Maros mentén egy kis laknak
Világos az ablaka
Fehér ágyon, habpárnákon,
Fekszik egy lány meghalva.

Ravatala körös-körül
Virággal van telítve,
Habos ágyról a holt leány
Sápadt arca tekint le.

Este van már, késő este,
Oda jön a gyász sereg
Maros mentén sűrű gyászban,
Legény, leány kesereg.

Egy kislány a mély gyászból
S alá rogy egy teremtés —
Maros mentén a faluban
Egyszerre két temetés.

A sirig . . .

Irta: *Burger Arthur*.

Szabadságomat Bakonyoson szoktam eltölteni rokonaimmal. Távoli rokonok voltunk, az igaz, de azért nagyon szerettük egymást. A család csak három tagból állott: a családfőből, feleségéből és Elza nevű leányukból. Elza nagyon szép, elbájoló leány volt; a család személfénye s tizenhétéves korában is oly bohó kedves, mint egy gyermek . . .

Két évig nem mehettünk Bakonyosra . . . A két öreg ezen idő alatt nem sokat változott, de Elzát mintha kicserélték volna. Ajkáról letűnt a vidám mosoly, szeme álmodozó lett s látszott rajta, hogy gyakran sir. Árczáról lehervadtak az odalehelt rózsák, sápadt, fehér lett. Nem tudtam, hogy mi baja van, de arról meg voltam győződve, hogy nem a teste beteg.

Juliusi este volt. A hosszú sétatérnek egyik útján sétáltunk. Elöl ment az öreg a feleségével, hátul én mentem Elzával.

Közömbös dolgokról beszélgettünk, miközben én a beszédet mindenképpen rá akartam terelni lelki állapotára, de ő mindig kitért. Végre nyíltan megkérdeztem:

— Elza mi bajod?

Meghökkenve állott meg, elpirult és elfordította a fejét.

— Semmi bajom nincs! — felelte tompán.

— Elza, te szerelmes vagy, — szoltam ismét hozzá kezét megfogva.

— Én? — mondá, — hogy mondhatn szívet . . . különben is kérlek ne faggass.

Haragosan indult előre, de én utánna siettem.

— Édes Elza, — szoltam fájdalmas hangon, — miért nem bízol bennem? Miért tagadod el azt, a mi lelkedet nyomja? Nem mered rám bizni titkodat, mert azt hiszed el fogom fecsegni. Nő mond el nekem mi bánt, mert nem tudom tovább nézni gyötördésedet. Mond, úgy-e, te szeretsz valakit, szeretsz boldogtalanul! Nemde, édes Elza, igazam van . . .

Ismét megállott, kételkedően nézett rám s azután eltakarva kezével arcát, felelte:

— Igazad van . . .

— És ki az, a kít szeretsz? — vallattam tovább, — szólj, hátha segíthetek a dolgon.

Ajka körül bágyadt mosoly jelent meg.

— Segíteni? — nem, segíteni nem tud senki már, de azért megmondom a nevét: Biró Imre.

Ha azt mondta volna, hogy belém szerelmes, nem lepődtem volna meg annyira, mind mikor e nevet kiejtette.

— Biró Imrét szereted? Az Istenért Elza! Azt a léha . . .

— Ne rágalmazd! — vágott haragosan a szavamba, — nem igaz!

— Bocsáss meg, ha sértettelek, de én Imrét mindig haszontalan, léha, kicsapongó embernek ismertem, a ki még beszélni sem tudott komolyan, nemhogy szeretne . . .

— Nem igaz, nem igaz! Én tudom, hogy ő szeret engem!

— Miért vagy hát boldogtalan?

— Miért? Igaz, te nem hallottál még semmit. Nem akartam neked elmondani, de most be akarom bizonyítani, hogy igazam van. Emlékszel, mikor utóljára nálunk voltál, az ifjúsági majálisra mentünk. Ez volt az első nyilvános mulatság, melyen részt vettem. Tudhatod mennyire csodálkoztatok, hogy legtöbbit Imrével táncoltam. Ekkor lettem belé szerelmes. Oh hiszen ő olyan szép volt, úgy elbűvölt szemével, tánczával, szavával s mikor a táncz végén arra kért, hogy adjak neki alkalmat a velem való találkozására, — nem tudtam kérését megtagadni. Sem te, sem szülőim nem tudtak a dologról semmit. Három teljes hónapon keresztül, a míg csak a hó le nem esett, majduem minden nap találkoztam vele ezen a helyen, a hol mi most járunk. . . Oh ha életem csak ezen három hónaphól állott volna, akkor is mosolyogva baltam volna meg, mert boldog voltam, kimondhatatlanul boldog . . . Egy napon kölcsönösen bevallottuk egymásnak szerelmünkét. Imre oly boldog volt, hogy majdnem sirt örömben. Elmondta, hogy léha volt és könnyelmű; nem gondolt csak a mulatozásra, haszontalanul töltötte az idejét és meggondolás nélkül fecsegt el az apja vagyonát, de én visszaadtam őt ismét az igazi életnek, kiragadtam az elsőlye-

Tudom, hogy az emlék, melyet mi Neked így szóban vagy írásban állítunk, halvány és mulékony; de él bennem a remény, biztat az egyet nemmes szívében élő kegyelet, hogy egykor maradandóbb emléken is megfogja örökíteni igazi érdemeidet.

Addig is badd legyek bár halvány tolmácsolója az érzelmeknek.

Föl tehát t. Uram! a poharakkal, de föl a szívekkel is. Csatlakozzanak mindnyájan hozzám, adjanak erőt gyenge szavaimnak, kölcsönözzenek dallamot száraz ajkaimnak, hevítsék lángolásra az én bidegségemet, hogy méltón üdvözölhessem az igazi érdemek férfit, óhajtván, hogy az isteni Gondviselés Őt eddigi munkáerejében a közműveltség előbbvitelére s mindnyájunknak őszinte örömeire még sokáig jó egészségekben éltesse!

Ezen szép beszéd előadása mély benyomást tett a társaságra, mely az egész este nem győzött betelni a gyönyörrel és a lelkesüléssel. — Azután még toszokot mondtak: *Pál* Antal főgymn. igazgató a tanári testület nevében az ünnepelte, Dr. *Téri* igen szellemesen és frappansan Cserninéra, Dr. *Körödy* Péter teológiai tanár szépen és nagy hatással a város közönségére és annak élén az érdeműs polgármesterre, Dr. *Deutsch* a káptalanra, — *Avéd* nyug. főgymn. igazgató a törvényszékre, — *Nemes* törv. elnök a főgym. tanártestületre, Dr. *Gál* Béla a tisztikarra, a szép és barátságos egyetértésre, *Fuchs* Nándor tanítványai nevében szép fordulatokkal egyes szószoki lendülettel és *Mohap-pel* Gusztáv 50-es őrnagy, röviden, velősön, hazafiasan Cserni drra és *Wagner* Sándor pedig az ipartigyre.

Mir a késő éjbe is benyúlt az idő, mikor a barátságos társaság haza szállingózott. Ugyan sokan maradtak még, kik a kedv s hangulattól megszabadulni nem tudtak, — de tudjuk, hogy a szeretet lelkesé és kitartóvá teszi az embert. Így folyt le röviden vázolvva Cserni dr. jubileuma. Legyen hála neki, ki szeretetben, hálában és barátságban összehozott mindnyájunkat, legyen hála városunk lakosságának is, hogy nagyja erejűeit és munkásságát ilyen fényesen és hálában megtudja becsülni. — Adja Isten, részünkről őszintén kívánjuk, hogy Cserni dr. ezen jubileuma is öntsön továbbra is örömet és lelkesítést, kölcsönös egyetértést és barátságot a mi szíveinkbe, — hogy így a tudós tanár úr állandó jó egészségében, munkakedvében, nagy alkotásai között mi ő benne és ő a mi szeretetünkben és hálánkban nagyon sokáig gyönyörködhesünk. Ez a szeretet azonban nem akadályoz bennünket annak a ténynek a konstatálásában, hogy a bankett anyagi része a követelményeknek egy csöppet sem felelt meg. Az általános ítélet szerint drága volt és rossz. Városunknak érdekében áll, hogy legelőkelőbb vendéglőjében olyan vendéglős legyen, aki a művelt közönség igényeit kielégítse, s ne csak a saját zsebére dolgozzék. Boldogult Munkácsi egy ilyen bankettért két koronát nem mert volna kérni, nem pedig két frtot. Nem hisszük, hogy a közönségnek kedve lenne többé a Hungáriában banket tezni.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1901. november 7.

— **Művészi hangverseny.** Lapunk múlt heti számában említettük, hogy agyulafehérvári Oltáregyesület e f. hóban nagyszabású vallásos művészi hangversenyt fog rendezni. Most már azon kedvező hely-

zetben vagyunk, hogy a hangversenyre szóló meghívót és annak teljes műsorát is közölhetjük t. olvasóinkkal. Főösszege talán említetünk is, hogy a hangversenyről a legmegelőzőbb érdeklődés tapasztalható máris és hogy a hangversenyzők városunk legdiszesebb közönsége előtt fogják hallatni ragyogó művészetüket. — Tájékoztató végett megemlítjük, hogy a hangversenyen csak meghívottak vehetnek részt és továbbá, hogy csak bizonyos meghatározott számú belépti jegyek lesznek kiadva.

Itt adjuk a meghívót és a megállapított műsort: Meghívó. A gyulafehérvári központi Oltáregyesület saját tőkéje gyarapítására november hó 17-én a zárda nagy termében művészi hangversenyt rendez. Szívessegből közreműködnek: Ludányi Adél zongoraművész, Dombay Arthur zongoraművész, zeneakadémiai tanár Budapestről. Kezdeté délután 4 órakor. Helyszülke miatt csak meghívóval lehet résztvenni. A jegy ára 1 korona. A kik meghívót kaptak, a jegyet előre válthatják Papp György nyomdájában és Subri-várkereskedésében. Felhívásokat hálás köszönettel fogadunk. Az igazgatóság.

Műsor: 1. Lambillotte. Fordítás. „Harangszó.“ Éneklik: Lakner E., Roska R., Buchdanovits F., Pandur E. kisasszonyok. Zongorán kíséri Fröhlich Jolán k. a. 2. Bach. „Zongorahangverseny“ D. moll-ban. Az első zongorán előadja: Ludányi Adél zongoraművész, a második zongorán: Dombay Arthur zongoraművész. 3. Felolvasás. Az Oltáriszentség vétele és az ide vonatkozó egyházi törvény. Tartja Dr. Vass Albert teológiai tanár. Dombay A., „Rondo“ As dur-ban. Előadja: Ludányi Adél zongoraművész. 4. Pataky S. L. „A szent Szívez.“ Éneklik: Lakner E., Roska R., Buchdanovits F., Pandur E. kisasszonyok. Zongorán kíséri Fröhlich Jolán kisasszony. 5. Schumann. „Zongorahangverseny“ a moll-ban. I) Andantino grazioso; II) Allegro affettuoso. Az első zongorán előadja: Ludányi Adél zongoraművész, a második zongorán: Dombay Arthur zongoraművész. 6. Pannón. „Misem után.“ Szavalja: Pandur E. k. a. 7. Dombay A. „Magyar rhapsodia.“ Az első zongorán előadja: Ludányi Adél zongoraművész, a második zongorán Dombay Arthur zongoraművész.

— **Predikációk a barátok templomában.** Mint hiteles forrásból értesülünk — december hó 1-től a vasárnapi predikációk a barátok templomában lesznek.

— **Csendes ismét a temetőkerst.** A halottak néma bírodalmát nem háborgatja már az élők lármája, a kegyeletérzet kifejezői, az őszi virágok font koszorúk ott hervadnak csendben a galyaktól megtisztított sírhantokon. A mécsesek világa utolsót lobbant, kialudt s egy hosszú éven át ismét csak az ég csillagai fénylenek a sírok felett.

Halottak ünnepének előestéjén seregestől zárandokolt ki a közönség a temetőbe. Sokan a messze távolból jöttek el, hogy elhunyt kedveseik sírjára rátegyék az emlékezés virágát, a kegyelet gyertyáját. Bár hideg volt azon este, s a talaj is vizes volt az előtte való napon megeredt őszi esőtől, azért mégis alig volt sírhant, mely felett ne világított volna az emlékezet. Az alkalmi szent beszédet, mint jeleztük is, *Kopacz* Gergely székese gyházi káplán tartotta. A fiatal szónok nagy lelkesedéssel szólott az egybegyűlt sokasághoz, intvén beszédében a hivatást az Isten parancsai szerint való életre, mely után mi is emlékeztetben maradunk, s mi

is feljutunk a mennybeli Atyához, az öröklét és örök boldogság kiapadhatatlan forrásához. Szavai mélyen véssztek a hallgatóság szívébe s azoknak hatása alatt őszinte áhitattal borult imára a nép az elhunytak lelki üdvéért.

— **Iskolai ünnepély.** Főgymnáziumunk kényelmes s ezuttal kellemesen fűtött tornatermében nagyszámú és előkelő közönség gyűlt egybe t. hó 5-én, Imre herceg napján, hogy meghallgassa az iskola dícső védszentjének emlékeztetőre szentelt ünnepi műsorozatot. Csak ismétlésbe bocsátkozunk, midőn teljes elismeréssel adózunk a gimnázium derék tanári testületének azon fáradhatatlan és igaz ambícióval végzett tevékenységeért és ügybuzgóságáért, melylyel a nevelésére bizott tanuló ifjúságot a tudomány és művelődés minden ágazatában tükélyre vinni iparkodik. S különösen dícsérendő dolog az, hogy az ifjúság mozgalmában, illetve ünnepségeiben önmaga is részt vesz s így az ifjúságot mintegy bátorítja, működésének tekintélyét emeli. Ezen ifjúsági ünnepet is úgy érkeztetjük, mint tartalmilag nagyban emelte *Kárpis* János főgymn. tanár felolvasásával. A sok igazsággal telített felolvasás képezte az ünnepség fénylő pontját s ennek keretében igen kellemes hatást idéztek elő a hallgatóságban a csinosan előadott szavazatok és ének számok is. Nem tartják ugyan illetékesnek magunkat arra, hogy az egyes pontokat külön is bírálgassuk, de a felolvasásra vonatkozólag mégis volna egy szerény megjegyzésünk. De kijelentjük azonnal, hogy észrevételünket csak felidézte a tanár urnak hűvel adott felolvasása, mert hasonlirányú értekezéseket már hallottunk, és így megjegyzésünk azokra is vonatkozik. Nem tartjuk ugyanis helyesnek azt, hogy az ifjúság életkörülményeit olyan erős vonásokkal illusztrálják az értekezők. Romlottnak tartják ugyan a jelen kort sokan, s lehet, hogy vannak erre nézve borzasztó példák is, de a gyermeki szív érzetetlen még s fogalma sincs a vázolt borzasztóságokról, — minthogy azonban értelme éber, gondolkozó esze már működik, boncsolja a szavak értelmét s keresi, kutatja a bajok eredetét, míg egyszer csak azon veszi észre magát, hogy ő, a gyermek, — nem neki való, tiltott dolgokat ismer. Ez az, a mit mi károsnak tartunk, károsnak legfőképen azért, mert az emberi természet sajátsága, hogy a tiltott, az ismeretlen dolgok iránt különösen érdeklődik, a miket, ha megismert, könnyen megtáutorodik. A történelem könyve sok becses adattal áll nyitva előttünk, vegyünk fel ifjúsági ünnepken egy-egy ilyen historiai adatot, a melyben különösen a hazafiai erények domborodnak ki, vagy beszéljük el valamelyik szentnek életkörülményeit s állítsuk azokat az ifjúság elé, — meglehetünk győződve róla, hogy a fogékony gyermeki szív sokkal nemesebben fog hevülni ily jellemek megismerése után, mintha a „fajtalanság“, — „nyomorék család“, „idő előtti megüregedés“ — a feleség boldogtalansága“ stb. stb. torzképeket rajzoljuk előtte. Sz.

— **A brassói gymnazium fölavatása.** Brassóban a katolikus gymnazium új palotáját vasárnap avatták föl nagy ünnepséggel. Az ünnepségen az egész magyarság jelen volt. Reggel hét órakor ünnepi mise volt, a melyet Majláth püspök urunk mondott. A templomból a vendégek körmenetben vonultak a gymnazium épületéig, amelyet a püspök ur fényes segédlettel felszentelt. Délben az ifjúság Szent-Imre ünnepélye következett, amelyen püspök urunk lelkesen üdvözölte Lázár gróf főispánt, Wlassics Gyula,

dés ürvényéből, szíve, mely eddig nem tudott érezni, most telve van szerelemmel, forró el nem muló szerelemmel irántam. Ugy fog ő ezentúl élni, hogy érdemessé tegye magát az én bírátságra... Takarékoskodni fog, hogy zilált anyagi viszonyait ismét rendbe hozza, hogy képes legyen engem boldogítani és megtartotta a szavát!

Elhallgatott, és egy letört zöld ágról idegesen tépdeste a leveleket. Arcza szokatlan pirban égött, szeméből szokatlan fény lóvott.

— De Elza, — szóltam csodálkozva, — hiszen a napokban láttam őt, és...

— Ne szólj! — vágott hevesen a szavamba, — nem tudod, hogy mit beszélsz. Még egyszer azt mondom: megtartotta szavát. Nem látta őt senki azután dorbézolni; komoly és tettvágyó lett, társaságokban is csak akkor jelent meg, ha tudta, hogy én is ott leszek. A város nem tudott eléggé csodálkozni, ily nagy változáson. Beszéltek mindenről, hogy a tónk szélén áll s ezen gond miatt lett komoly, beszéltek egyébről, csak azt nem vették észre, hogy szerelmes. Oh esztelenségnek tartotta volna mindenki, ha valaki azt állította volna, hogy ő szerelmes. Hogyan is, Bíró Imre szerelmes? Badarság! Pedig az volt. Ő megváltoztatott engem, én megváltoztattam őt. Lelkünk összeorrt s már oly boldogan beszélgettünk egybekelésünkről, jövődő boldogságunkról, mely öröké fog tartani... örökké... a sírig. Oh én ugy lestem ajkáról a szavakat s szívem repestől örömeiben, mikor láttam, hogy mennyire megváltozott s már nem szerettem őt, nem imádtam őt mint egy tulvilági lényt, kit a szerelem megtanított elvetni az aljas vágyakat, legyőzni a nemtelen szenvedélyeket s megtanított igazán érezni. Kimondhatatlanul boldog voltam. Mindig csak az ő szép arcza, bívós szeme lebegett előttem, mindig fülemben csengett lágy, mély hangja... Hej de a sors nem akarta, hogy boldogságunk teljes legyen. Belemarkolt ádáz kezével terveinkbe és szétrombolta azokat. A mit szerető szívünk előre épített, azt megsemmisítette, léggé oszlatta...

Félszakította beszédét és merőben nézett maga elé. Szülői egy mellékutra tértek s intettek, hogy kövessük. Önkénytelenül egy mély sóhajtas hagyta el keblemet. Elza rám nézett és folytatta beszédét.

— Ne sóhajts te, — szól, — nekem kellene sóhajtanom, de már nem tudok sem sóhajtan, sem sirni... Hol is hagytam el? Igen, igen, az irigy sors megsemmi-

sített mindent. Lehullott a hó s nem találkozhattunk többé. Szülőim azt mondták, hogy meghűlök és nem engedtek többé sétálni. Még egyszer beszéltem itt vele, mikor már hó fedett be mindent. Örömeimre mondták, hogy nemsokára megkéri atyámtól a kezemet s akkor aztán szabadon járhat hozzánk, nem kell egymásnak titkos találkozókat adnunk. Hogy mit éreztem akkor, azt nem tudnám elmondani, aludni sem tudtam a boldogságtól...

Mikor beszélt atyámmal, nem tudom. Egy napon azonban levelet kaptam tőle. Még el sem olvastam s már is sejteni kezdtem valami borzasztót... Oh miért nem tudott szívem akkor rögtön megszakadni, legalább nem kellett volna ily sokáig kinlódnom. Azt írta levelemben, hogy nem szerethetjük többé egymást, mert atyám megtagadta tőle a kezemet. Nem akart engem egy haszontalan emberhez adni, aki már elverte vagyonát, aki csak léhaságokra képes, nem pedig arra, hogy egy nőt boldogítson. Imre beismerte előtte, hogy eddig meg gondolatlan volt, de most már nem az, hisz atyám is láthatta, hogy mennyire megváltozott s aztán szeret engem tiszta szívből, igazán. Atyám hajlithatatlan maradt. Imre komolyságára azt mondta, hogy számítás, mert a bozománymra vágyik; szerelmére azt mondta, hogy színlelés, csak el akarta csavarni a fejemet, ne is beszéljem tovább. A mi pedig engem illet, majd észre fog téríteni, fiatal szív gyorsan feled... Azt írta tovább, hogy vigasztalódjam, de ne vessem meg őt, mert igazán szívből szeret. Ő is vigasztalást keres, ha nem a földön, hát a föld alatt, de engem nem fog elfeledni soha... soha...

Megállott és az égre nézett, melyen ezer meg ezer csillag ragyogott. Az öregek egy padra ültek le és bevární látszóttak bennünket. Elza észrevette.

Már nincs sok mondani valóm, — folytatta lassu hangon. — Imre elutazott s csak most nem régen tért vissza... Mit szenvedtem ezen idő alatt, azt megtudhatod, ha rám nézel. Atyám szigorúan rám parancsolt, hogy verjem ki fejből azt a haszontalan embert, mert nem ad hozzá, ha bármilyen történi is. Nem akarja ifjú életemet tönkre tétetni egy fecsérlővel, hanem azt akarja, hogy boldog legyek. Milyen jó apai szív, de milyen érzéstelen gondolkodás, mintha sohasem szeretett volna... Imre visszajött, de visszaesett előbbi feslett életmódjába. A csapás oly nagy volt, hogy ismét csak

abban lett enyhületet, a mi testét-lelkét egyaránt meg-ronjtja. Sokszor mikor álmatlanul hevertem ágyamon, hallottam a mint elment és sirt, zokogott hangosan, mint egy gyermek... Ugy szerettem volna kifutni hozzá és vele együtt zokogni... S látod én most sem tudom őt feledni. Odaengedtem magamat egészen a fájdalomnak s hervadok lassan, lassan, míg a halál el nem ragad... Oh bárcsak ne volna messze, mert...

Hirtelen félbeszakította beszédét és a karomba kapaszkodott. Bíró Imre jött velünk szembe. A szürkület miatt nem tudtam jól megnézni, a mint némán köszönve elhaladt mellettünk, de annyit láttam, hogy sápadt volt az arcza s szemei becsütek...

— Láttad őt? — sugta Elza hevesen a fülembe, — látod, hogy ő is szenved, pusztul.

Felelni akartam, de azon padhoz értünk, melyen szülői ültek. Az öreg mosolyogva állott fel.

— Nő, — mondá, — ugyancsak jól kibeszéltétek magatokat.

Elza felelet helyett tovább vonszolt engem.

Nem beszélhetünk többet, mert az öregek nem váltak el tőlünk. Egy vigasztaló szót sem mondhattam a szegény szerenosetlen leánynak.

Ott időzésem alatt sem térhettem többé e tárgyra, mert Elza száundékosan kerülte az alkalmat.

Csak mikor elbucsztam tőle, mondtam ennyit: — Vigasztalódjál édes Elza, az Isten majd jóra fordít mindent!

Keserűen mosolygott és bölintott a fejével.

— Igen, igen, az Isten jó...

Egy fél év telt el. Egy napon leveleim között egy Bakonyosról jöttet is találtam. Felbontottam. Mindössze ezt tartalmazta:

Édes Barátom!

Isten jó, mert meghallgatta kérésemet. Midőn e levelet kezdedhez kapod, talán már nem vagyok az élők között. Oh olyan jól esik meghalnom. Vigasztald Imrét, ha valahol megtalálod és mond meg neki, hogy nevével ajkamon haltam meg. Isten veled!

Másnap sürgőnyt kaptam, hogy Elza aszkórságban meghalt.

Négy nap múlva pedig azt olvastam a hírlapokban, hogy Bakonyoson Bíró Imre fiatal földbirtokos a temetőben egy frissen hantolt síron fölé lőtte magát...

Szerették egymást a sírig...

közközlésiügyi miniszter képviselőjét és hálás köszönetet mondott a tetemes államségélyért, a mely lehetővé tette az épület fölépítését. A főispán válaszában kitartó munkára buzdította a tanárokat s tanulókat. Erre Bándi igazgató az intézet történetét adta elő, mire az ifjúsági énekkar hazafias dalai és szavatai következtek. Délután két órakor nagy lakoma volt, a melyen mintegy háromszázan vettek részt. Este a püspök ur a templomban egyházi beszédet mondott. Később a diákok szerenádokkal lepték meg. A gimnázium ünnepélyén a száz és román iskolák is képviseltették magukat. A státusi gimnáziumi tanárok kongresszusát hétfőn tartották meg.

— **Egy katona öngyilkossága.** Ritkaság nálunk, hálá az isteni Gondviselésnek, az önkéntes halálbemenés, a szándékos lemondás az életről. Az emberek, bár igen sokan nélkülözéssel élnek, mégis becsülni tudják, s arról csak a legkétségbeesettebb okok kényszerítik hatásai alatt mondanak le. Ilyen kétségbeesett helyzetbe jutott egy Nagy György nevű székely fiú, egy 82-es közbaka, a ki talán éppen megbízhatósága révén esett bajba. Rendes ember, pontos katona volt, megbízták benne, sőt mi több, nagyobb pénzösszeget is kezelt. S ez okozta vesztét. Hozzá nyult az idegen pénzhez, saját céljaira fordított jókora összeget; s mikor eljött volna a számadás órája, a fiú nem tudta fedezni a hiányt. Elbujdosott, hogy ezínét se lássák, hírét se hallják, — s csakugyan, csak napok múlva akadtak rá — a bolttestére. A legcsutább halálumet, az önkéntes választotta, ott lógott egy lombtalan és kiszáradt faágan a Praterben. — Azt beszélik a szerencsétlen katonáról, hogy talán a szeretője elhagyta volna s a feletti bánatában romlott meg a józan gondolkodása s bujában tette volna, hogy lopott, mert nem volt pénze, a mivel a hűtlenné lett leányt meglátogathatta s kérdőre vonhatta volna. — Ha így, ha így — csak szánalmat érdemel a szegény.

— **Tíz koronás aranyak a forgalomban.** Mintán a régi 5 forintos államjegyeket már nagyobbára kivonták a forgalomból, új 10 koronás bankjegyeket pedig csak korlátozott összegekben bocsátanak ki, ezekben a pénzemekben hiány állott be. Hogy e hiányon segítsen, az Osztrák-Magyar Bank a két kormány engedelmével 10 koronás aranyakat bocsátott a forgalomba. Az aranypénzek forgalomba hozását e hó 1-én kezdték meg a bank intézetei és fiókjai.

— **Mikor a vámos alszik.** Portusról M.-Váradjára és onnan vissza nem olyan könnyű ám az átkelés, mint azt az ember gondolná. A vámos is, mint más emberfia éjjel elalszik és a szegény utasvak ezért félórát kell várnia, míg a karfákat nagy kényelmessé megnyitja. A ki nem hiszi, menjen oda, majd meglátja, mert mi már látnuk. Ajánljuk azért az ilyen alvó vámosokat az illetékes hatóság figyelmébe, mert ugye mégis csak sok, hogy az emberfia vámost is fizessen és reá félórát dideregjen a vámos ur kényelméért éjjel a sötétben?!

— **Országos ügyvédgyűlés.** E hó végén tartják a fővárosban a magyarországi ügyvédek országos gyűlésüket, melyre az egyes vidéki kamarákat már meghívták. A kamarák a napokban érkekezletet tartanak a gyűlés lefolyása tárgyában, egyben megállapítják ama ügyvédek neveit, kik a gyűlésen részt fognak venni. A bejelentések határideje november 16.

— **„Kétszer nyílik az akácza virága.”** Egyik vidéki lapársunkban olvassuk, hogy egy 102 éves öreg ur Gerbulesz Juon nől vett egy 56 éves ifjú hajadon leányt C eppesz Ilonát Zsedánpatakon. Szívünkben gratulálunk a szép és érdekes frigyhez. — Vajha sok ilyen házassága volna már a magyarnak!!

— **Új láthatatlan tinta.** Régebbi időben igen kedvelt volt a láthatatlan tinta, amely ugyanis az írás után a papíron láthatatlanná lesz s csak úgy tűnik elő ismét, ha a papírt megmelegítik. Ma is használják még sokan, de a forgalomból meglehetősen kiment. Varga Sándor turkevei tanító most véletlenül egy növény nedvének fedezte fel ezt az eltűnő, meg ismét előbukkanó tulajdonságát. Egyébiránt ma mindenki igen egyszerűen csinálhat ilyen tintát. Egyszerűen egy citrom kifacsart levéllel írjon. Az írás csakhamar nyom nélkül elenyésszik a papíron, de ha a papírt meleg vasalóval, vagy lámpa főlött megmelegítik, ismét elő fog tűnni s olvashatóvá lesz.

— **Ostrom a bozótból.** Igazi Eldorádója ez a mi városunk a kőszá cigánygyerekeknek. Utcán, piacon, utcán, sarkon, sétátereken és mindenütt, hol az ember csak megfordul valószínű kirohanásokat és hajótámadásokat intéznek az arra járó-kelőkre. Szerencsétlenségünkre egy ilyen kirohanásnak voltunk a múlt héten szemtanúi. Ugyanis midőn egy intelligens úri ember igyekezett fel a várba, — a belvárosi vasút állomás mellől a bozótból uccszu neki négy mocskos cigány gyerek rohan az áldozatra. Szegény pária védekezett amint tudott, először szóval, aztán botjával, kalapjával hadonászott — egyiknek-másiknak fizetett is talán, hanem addig sehogy sem volt menekülése, míg az utolsó cigány gyereket is ki nem fizette. Az egészben azonban az volt a legmulatságosabb, hogy egy rendőr a közeli utcasarokról végig nézte az egész hajszát; mosolyogva reá gyújtott a pipájára és aligha nem gondolta: sem ingem, sem gatyám! — Hanem azért mi is bátrak vagyunk és kérdezzük: „Minek is van rendőr úr az világban??!

— **A fogas.** (Pesten történt.) Az osztályvezető

tanácsos ur nagyon pontos hivatalnok s ugyanazt megköveteli alantasaitól is. Az ellenőrzést igen szigorúan gyakorolja, még pedig titokban. A hivatalos óra előtt pár perccel ugyanis kinéz a nagy előszobába, ahol a tisztviselők kabátja, kalapja van felaggatva a hosszú fogasra s jaj annak, a kinek a kalapja, vagy a felöltője nem függ a helyén. Pár nap előtt történt, hogy az egyik napidíjas, a ki esztendő őta hasztalan várta a napidíja fölemelését, kihallgatásra jelentkezett a méltóságos urnál. Előadta a panaszát, hogy a legnagyobb nyomorúságban van, a felesége beteg, a kis gyerekének nem tud egy pár cipőt venni és már évek óta várja, hogy egy pár garassal javuljon a fizetése. Szerencsétlenségére azonban a tanácsos urnak éppen rossz napja volt, s ridegen elutasította. Másnap a tanácsos ur megint fogas-vizsgálatot tartott. Egyszerre furcsa dolog történt a szemébe. Az egyik szögön kabát helyett egészen más lógott. Zsinegre fűzve egy zálogcédula és egy pár vedlett, kopott, lyukas talpu ősi cipő. A zálogcédulához még egy másik volt ragaszva ezzel a fölírással: Az én kabátom. A cipőn is cédula: A feleségem cipője. A tanácsos ur halkán kérdezte a szolgától: — Kie ez? A szolga a dijak nevét mondta, aki az első napon oly eredménytelenül könyörgött. A méltóságos ur szót se szót: elővette a bugyellárist, mindenik cipőbe tett egy-egy huszkoronás bankót, ráadásul a névjegyet dugta, amire ezt írta: A napidíjat két koróna negyven fillérről három korónára fölemelem.

— **Családosoknak elejét** veendő s a forgalomban lévő számos hamisítványra való tekintettel a lapok egyik legközelebbi számában közölni lesz téve, hogy mely helyeken kapható a köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen évek óta bevált eredeti Réthy-féle pemetetű-czukorka és mely helyeken árulnak utánzatokat. — Ez utóbbi helyek, mint megbízhatatlanok kerülendők.

— **A láb és a jellem.** Az angol előkelő társaság legújabb bogara a pedológia, ami alatt azt a tudományt értik, mely a lábfej formájából von következtetést a jellemre. Az új „tudomány” feltalálója Osman „tanár”, a ki váltig hirdeti, hogy a láb formájában sokkal közvetlenebbül tejeződik ki a jellem, mint akár az arcz vonalaiban, akár pedig a koponya konfigurációjában. Az arczkifejezést ugyanis az ember többé kevésbé akarata szerint változtathatja, valamint a koponya formáját is el lehet rejteti a fészklődés mesterfogásaival, de a láb daczol minden kendőzéssel. A vizsgálat módja az, hogy aki a lába fejétől akar felvilágosítást nyerni jellemének mi volt felől, a lábáról gipszlenyomatot készíttet és ezt aztán átadja a tanárnak, aki a bűtykökből meg a hajlásokból kiolvassa a karakter legrejtettebb pontjait is. Ez a láb-fejtés persze jó pénzbe kerül és Osman tanár, aki nem hiába spekulál az emberek hiszékenységre, ugyancsak gratulálhat magának a tudományához. A mellett, hogy egyikévé vált a legdivatosabb embereknek, immár egész kis vagyont is gyűjthetett.

— **A törzsasztal.** Budapest egyik ősmert törzsasztalánál estéről-estére a legkedélyesebb módon csipkedik egymást a társaság tagjai. Floridor a sokat csundált hősszerelmes, a nők kedvence, utóbbi időben feltűnően lehangolt. „Floridor szerelmes!” suttogják a bankárleányok. „Az igazgató nem ad már előleget!” jegyzi meg egy asztaltársa, egy másik pedig felajánlja pénzestárcáját a művésznek, aki kapva-kap rajta; de ezt átvéve, csak tátongó ürességet talál benne. Így megy a beczczelődé napról-napra. Floridor komor arczán sötét gondolatok mély barázdát szántanak. Senki sem tudja megfajteni Floridor rossz kedvének okát. Legjobb barátai sem. A titok fátyla azonban nem sokára fellebben. Egyik barátja véletlenül látta, hogy egy délelőtti komoly ábrázattal hagyta el egy ismert bankház tiszteletességét. Ah! Tebát tősdén játszik? Avagy sorsjegyeket vásárolt? ... Ettől a naptól fogva nem volt nyugta és ő csak annyit mond a csipkedésekre: „Szerencse csillagom elhagyott!” Állandóan roskedvű, morozus. Gyengéden vigasztalják, de hiába. Egy este aztán egy premiéren oly tüzzel játsza el szerepét, hogy hasonló hatást még nem ért el művészetével. Barátai ünnepelték. Bankettet rendeztek tiszteletére. Folyt a pezsgő és a beszédek árja. A kedélyek hulláma magasra csapott, midőn Floridor egyik barátja a következő beszéddel üdvözölte a művészt: „Nos kedves barátunk most már mindig jó kedvű lehetsz és nyugodtan alhatsz, mert Törökknél megtűtötted a fonyereményt!” És csakugyan a háttérben Török A. és Társa bankháza (Budapest. V., Váci-körút 4.) két küldötte jelent meg, kiket a művész halálából a lakomára meghívott. Most már nemcsak a művész, hanem a szerencsés bankházat is lelkes szavakban ünnepelte a jókedvű társaság.

— **A háború és a modern fegyverek.** A fegyver technika órási haladása következtében azt gondolná az ember, hogy a jövő háborúiban borzasztó öldöklések lesznek. A Deutsche Revue legújabb kötetében egy tüztérítést azt bizonyítja, hogy minél tökéletesebbek lesznek a fegyverek, annál kevesebb áldozata lesz a háborúnak. A frigyési háború idején a zorn-dorfi és kunersdorfi csatában a harcsook negyven százaléka vesztette életét. Asperánál a halottak és sebesültek száma 38 százaléka, Watterloónál 25 százaléka, Lipcsénél és Jukermannál pedig 21 százaléka volt. Ellenben a Königerházi csatában már csak 7 és fél százalék esett el és sebesült meg, a miben azonban annak is része van, hogy a hadakozó felek nem igen közelítették meg egymást, úgy mint más csatákban szokás. A német-francia háborúban tökéletesebb fegyvereket hasz-

náltak s mégis a véresebb csatákban 12—16 százaléka esett el. Ezek a perczent számok mindkét hadsereg együlttve vonatkoznak, az természetes, hogy a győztes félnek valamivel kevesebb, a legyőzöttnak pedig valamivel több volt a halottja és a sebesültje.

— **Lovak itatása borral.** A mint egy francia lapnak Oportoból írják, Portugáliában általános az a szokás, hogy a lovaknak és öszvéreknek borlevest adnak, ha hosszabb időn belül nem kerülhet alkalom a rendes abrakolásra. A leves tengeri és roszakenyérdarabokból áll, amelyet egy fél liter borban oldanak föl. Természetesen a legolcsóbb bort használják erre a célra. A talusi koresmák előtt délben gyakorta látni, amint a kétkerekű talyigában fogott öszvéreknek a kivájt fatáiban, a gamellában, borlevest adnak. Háts lovakat hosszabb utak alkalmával szintén borlevest abrakolnak.

— **Munkanélküliség és kivándorlás.** Elszomorító hírekről olvashatunk a lapokban. A magyar munkások jó része még mindig kenyér nélkül áll. A helyett, hogy csökkenne a munkanélküliség, egyre fokozódik. Legújabbban csupán a fővárosból mintegy huszezer iparos munka híján kiakar vándorolni. A nagy nyomor, nélkülözés, a kenyérhiány immár oly nagy, hogy a nép kétségbeesésében végső mentőeszközhöz: a kivándorláshoz fordul. Így van ez az ország valamennyi részében; sehol sem lehet kedvezőbbnek mondani a viszonyokat. Még a legtehetősebb, leggazdagabb vármegye, a Bácska több falvában is nagy az inség. A kivándorlás eszméje mind mélyebb és erősebb gyökereket kezd verni a koldusbotra került nép agyában, hogy komolyabb aggodalmakra ad okot. A szegény emberek egy része fölszedi sátorfáját és külföldön, jórészt Amerikában vél jobb és biztosabb megélhetést találni. Pedig szomorú családias éri a kivándorlókat, kalandvágó természetűeknek árát adják, rövidesen a legkeserűbb tapasztalatokkal térnek vissza szülő hazájukba, mert belátják, hogy az új világban még sokkal nehezebb kenyérhez jutni mint idehaza. Amely nagy számmal vándoroltak Amerikába a jobb sorsot remélő szegény emberek, oly tömegesen jönnek haza, megdöbbentő dolgokat regélve a künt lévő munkások nyomoráról. De nemcsak az Amerikába vándorolt magyarokkal van ez így, ily sors éri a legtöbb európai bevándorlókat is. New-Yorkban közel hetvenötezer munkás munka nélkül üdög az utcákon, fűrészek családias s hasztalan minden jajveszékélésüknek, semmiféle foglalkozást nem találnak. Ami a legborzalmasabb, hogy oly nagy még nem volt a bevándorlás Amerikába, mint az idén. Az európaiak azért nem jutnak munkához, mert a hol tényleg munkaerőre van szükség, oda elsőbbséget amerikaiak vesznek s ha már ilyen nincs, akkor kerül a sor az európaiakra. Nálunk éppen az a panasz, hogy nincsenek tekintettel a munkás magyar voltára, veszik nyakra főre az idegeneket s így természetes, hogy munka nélkül marad a szegény ember és elkecserecsében egy szép napon összeszedi sátorfáját és elhagyja a szülőhőzát. Ténni kéne e téren valamit. Ahol csak munkaerőre van szükség Magyarországon, ott elsőbbséget a hon fiait részesítse előnyben a munkaadó, hazafias kötelességének kell lennie, hogy magyar ember még munka nélkül van, addig idegen munkás nem reflektálhat szerződtetésre. Ily módon részben is csökkenthetők a nagyarányú és minden tekintetben káros kivándorlások. Ezt még ideje korán kell meggátolnunk, éppen a legalkalmasabb időpont a kivándorlás nagyobb mérvű terjedésének megakadályozására. Nem nézhetjük tétlenül közönynyel a tömeges kivándorlásokat. Az egész ország részeiben ma holnap fölcsehelőnek az idehaza egyáltalán boldogulni nem tudók és családotól hagyják el Magyarországot, melynek ugyancsak szüksége van fiakra, mert minden egyes ember veszteség a hazára. Találjunk módot, hogy a nép munkához jusson, hassunk oda, hogy még csak távolról se kísértse a földhöz ragadt szegény lelket a kivándorlás réme. Talán ez a nap nap utáni kivándorlás mégis sürgősen fogja a munkaközvetítőket, a mely a fővárosban már megalakult, az ország különböző részeiben való minél előbbi gyors föllállítását. A nép nem kíván sokat, túlkövetelése nincs, csak szerény, tisztességes megélhetése legyen biztosítva. Így nem lehetünk annak a veszélynek kitéve, hogy földjeink paragon művelés nélkül hevernek, hanem ellenkezőleg munkás kezek által ápoltnak, gondoztatnak, ami csak az ország előnyére, javára, jólétének előmozdítására szolgálhat. A tömeges kivándorlásokat tetemesen előmozdítják másrészt és ez is figyelemre méltó külföldi vállalkozók ügynökei; a kivándorlási ágensek tizérkedése, a kik a hiszékeny embereket igen gyakran rábirják, szép szóval, fényes ígéretekkel kecségetve, hogy hagyják oda szülőföldjüket. Az illetékes közgeknek éber szemmel kell e fajra ügyelnie, kik valóssággal előzönlük az országot és nem minden eredmény nélkül. Ezekről az ügynököktől is meg kell tisztítani az országot és ez is egy módja a kivándorlások enyhítésének.

CSARNOK.

A végzetes olaque.

Humoreszk.

Németből fordította: Papp Miklós.

Nagyon régen történt. Egy napon a következő sorokat írtam egy igen jó barátomnak:

„Kedves Vilmos! Ma este van a jogászbál, s dacára a bálók iránt támasztott nagy ellenszenvemnek, meg kell ott jelennem, könnyen kitalálhatod, hogy miért.

— „Ő” — is ott fog lenni. Nem kölcsönözheted a claqueodat, azt ismét sértetlenül vissza fogom küldeni?” Vilmos gyorsan válaszolt:

„Egyetlen barátom. Te igen sokra becsülsz az én claqueomat. Nagyon szívesen átadnám a szolgálóknak most mindjárt, ha nem lennék én is rá kényszerítve, hogy a jogászbált felkeressem. A mint tudod, a táncznak nem vagyok embere, de meglehetősen korán visszavonulok a vendéglőbe, a hol a claqueomat nélkülözhetem, s akkor szívesen rendelkezésemre bocsátom. A viszontlátásra ma este!”

Véletlenül egyszerre léptünk be a garderobba, Vilmos a kényelmes nemez kalapját letette és frakkja alól előhúzza a claqueot — a mi közös claquenkat. Bölcs kimélet. En előlegesen egy melléktérben húzódtam meg, barátomat várva, a ki megesküdt, hogy egy rövid félóra alatt ama szükséges kelleket át fogja adni.

A valzer csalogató hangjai kiballasztottak a terem-ből, ezt követte egy polka — mazurka-galopp — ; én sováran gondoltam „Rea” ki talán épen Vilmossal lebegett a termen keresztül és ezáltal megakadályozta, hogy szavát beváltsa. Végre, végre jött, kieserültük kalapjainkat, ő rákényszerítette domboru homlokára az én nem épen bálképes czilinderemet és sietett a vendéglői helyiségekbe. Futólag még egy pár graciosus fordulót tettem, a kétségkívül nem épen kifogástalanul kinéző „pompadarabba” és beléptem a terembe. Természetesen nem tartott sokáig, mert megtaláltam a keresett, ki szerencsére nem régen érkezett meg és táncrendjén az én nevemnek még hét v. nyolcz helye volt. Ki fogja rossz néven, hogy én most mindenre gondoltam, csak épen az étkezőben levő Vilmos barátomra nem? Ha ő most claqueját visszakérte volna, ugy hiszem kárt tettem volna magamban! Szerencsére ugy látszott, hogy ő bálí élvezetének e második részénél akart időzni s többé nem mutatta magát.

* * *

A bálnak vége volt. Azok, kik végig maradtak, gyorsan távoztak. „Ő” is elhagyta a termet, a mintán az én kíséretem el lett fogadva.

Most először a lépcsőn gondoltam Vilmosra, de hol találjam meg most az előnyomuló tolongásban s hozzá a mikor a két hölgy oldalához voltam bilincselve. De mit, ott van nála az én kalapom s az övé s így nem maradt egyéb náira, mint, hogy az ő claquejával menjek haza.

A folyosón fel akartam tenni, de mi volt ez? nem akart kipattanni!

Még több erős és heves kísérletet tettem hölgyeim háta megett — de mindhiába. Ekközben már a főlépcsőn lejtőtünk, egy gázlámpa fényéhez tartottam a kalapot — s egy borzalmas felfedezést tettem: a régi jószágnak a teteje a karimára volt ragasztva, s a ezilinder oldalfala biányzott. Félig hangosan átkozódtam. Mi lesz ebből? Fedetlen fővel mentem le a lépcsőkre ugy, hogy bizonyára bolondnak tartottak.

Azzal vigasztaltam magamat: „Még egy lépcső sor, s aztán gyorsan ajánlod magad, s megvagy szabadítva, — egy perc alatt kocsiba ülnek, s a megengedett claqueot a zsebkendőddel fejedhez kötve, rohambatsz haza.”

Már le is érkezünk. „Ő” az arca elé tartott selyemkendő alól susogta nekem:

„Gyalog akarunk menni, legyen szíves és nyújtsa mamának a karját.”

Halálra ijedtem. Jó formán nem is gondolkodhattam, már is karomba kapaszkodott az anya meg a leánya, s kiléptünk a szabadba. Szerencsére a muló télnék egy nyájas éje volt, s helyzetembe nem is vettem tekintetbe a meghülés veszélyeit. Az éji szellő azonban a szétbomlott és összekuszált hajfürteimet az arczomba csapta, úgy hogy alig tudtam látni; s nem tudtam megakadályozni, mert karjaim nem voltak szá-

badon, s hozzá még az egyikben az összeragasztott claqueot tartottam.

A hölgyek csodálkozva néztek néhányszor hol reám, hol egymásra:

„Miért nem teszi fel ez az ember a kalapját? Látszottak tekintetükkel egymástól kérdezni.

A főtéren és több sötét utcácskákon át való kínos vándorlás után végre czélnál voltunk. A mama ruhájának oldalzsebéből egy nagy kulcsot vont elő — én kiragadtam azt és gyorsan beleillesztettem a zárba, miatt az én nyomorúságos claquetörődésem leesett, az esés által elvált a művésziesen egymáshoz illesztett két rész, s egy sötét korong gürdült ivben az utca kövezetén.

„Ön valamit elbűlaltott” kiáltotta az anya és a leánya.

„Oh szóra sem érdemes” kiáltottam, s egy bűnös gyorsasággal toltam mindkettőt a házba, mert képesek lettek volna ott maradni, hogy segítségemre legyenek a keresésnél, s ha a titok kiderült volna

Gyorsan ott hagytam a kalap karimát a trotoiron és rohantam haza. Másnap reggel nem épen lekötözött sorokat írtam Vilmosnak. „A claque tetejét megkereshetted a Kertuteza kövezetén” tettem hozzá. Alig hagyta el küldönczem a házat, megjelent egy szolga, a ki nekem a gondosan becsomagolt — claque fedelet hozta; az „Ő” gyöngéd keze a következő sorokat írta:

„Még is igazunk volt, mi még egyszer visszatértünk. Ön valamit elvesztett, nagyon sajnálnók, ha önnek miattunk ilyen nagy kára volna”

Ezek voltak utolsó szavai, a mit nekem írt. Azt hiszem jól kinevethetett.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. K. Tisztöllek, csókollak ezerszer és százszor. Mit most meg nem írtam, majd megírom másszor”. F. Küldeményét így nem vagyunk hajlandók közölni, hanem ha kiadóhivatalunknak soráért negyven azaz írva negyven fillért küld — így talán átadhatnók az érdeklődésnek. Több kéziratról és kérdézőkérésről a jövő számban.

Sz. 3891—1901 t.lkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mortura Vasziliáné s társai o.-gírbói lakosok végrehajtatonak Rula Angelina férj. Ignácz Nicoláéné o.-gírbói végrehajtást szenvedő ellen 122 kor. 77 fillér tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az o.-gírbói 56 sz. t.ljzben A + 1—38 rdszám fekvők-ből Rula Angelinát illető 1/2 rész és a másik 1/2 részből 4/5-ad rész jutalekára összesen 2221 korona becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1901 évi november hó 27-én d. e. 9 órakor Oláh-Gírbó község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX.t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkvi hatósága. Gyulafehérvárt, 1901. évi augusztus hó 10-én

A kivonat hitelességét igazolja M u n t y á n M i k l ó s kir. t.lkvi kiadó.

Nyiltér.†)

Foulard-selyem 65 krajezártól egész 3 frt. 65 krig méterenként, fekete fehér és színes selyem: azonkívül Blousok és ruhákra való 67 krtól 14 frt. 65 krig méterenként. Mindenkinék bérmentve és elvámoiva hazhoz szállítva. Mintrák postafordultával küldetnek. Schweizba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. **Henneberg & selyemgyáros** es. és kir. udvari szállító **Zürichben.**

Sz. 4283—1901 t.lkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Springer Dávid gyulafehérvári lakos végrehajtatonak Popu Victor végrehajtást szenvedő ellen 320 korona töke követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a sárdi 231 sz. t.ljzben. A + 47 és 49 rendszám alatti ingatlanokból Popu Victor 1/6 tod részjutalekára összesen 589 korona 17 fillér becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1901 évi december hó 28-án d. e. 9 órakor Sárd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagyis az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkvi hatósága.

Gyulafehérvárt, 1901. évi augusztus hó 6-án.

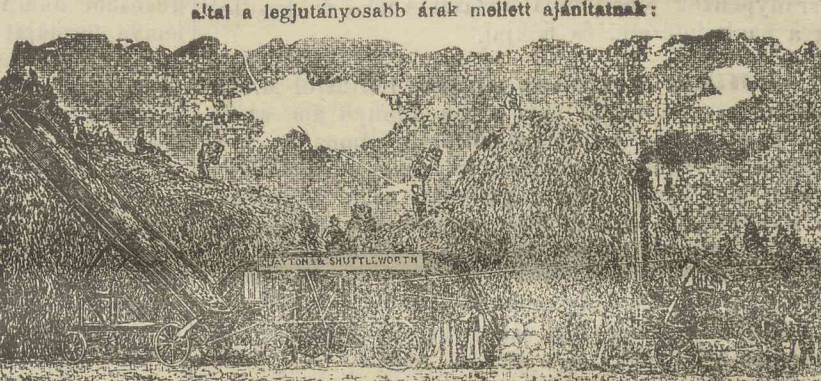
A kivonat hitelességét igazolja

N a g y K á l m á n kir. t.lkvi kiadó.

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

Clayton & Shuttleworth mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

altal a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig. szalmakaszalozók, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill” legjobb sorvetőgépek, zeoskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmak, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasúti ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kldatva ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Mazai ipar!

«EMKE» padlófénymáz!

Magyar gyártmány!

Nem kell osztrák, nem kell német, nem kell külföldi gyártmány, hanem vegyünk **BERKES-féle**

„EMKE” padlófénymáz

s így elérjük, hogy kitűnő legjobb magyar gyártmányt kaphatunk s e mellett kiváló közművelődési célú szolgálunk, mert 5% az „EMKE” javára szolgál. A Berkes-féle „EMKE” padlófénymáz a szobapadlók fényezésére kiválóan alkalmas, mert

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: rögtön szárad s így a fényezett szoba már 1 óra múlva használatba vehető.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: szagtalan, tehát nem kell a kellemetlen Terpentin szagot napokig a szobákban tűrni.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: mosható s szárazra törülve fénye még fokozottabb.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: víztől nem lesz foltos, mint a többi lack.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: fényét a többi gyártmányok között legtovább tarja, tehát legtartósabb.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: üveg keménységűvé válik, s így legkevésbé kopik.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: szeszszel bigitható.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: kitűnően alkalmas konyha butorok és más erős használatnak kitett tárgyak mázolására.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymáz: a ragadós padlókat szárazzá teszi.

Gyártás és főeladási hely: **BERKES BERTALAN** Nagyvárad. — Egyedüli eladási hely: **LOBSTEIN SÁMUEL** úr keresk. Gyulafehérvár. **KÚTI ISTVÁN** Felvincz, **INCZÉFI ALBERT** gyógyszerész Tövis. **HIRSCH HERMAN** Maros-Ludas.

Olcsó bevásárlási alkalom.

Üzleti helyiségem leendő átalakítása végett

összes raktáron lévő áruimat, nevezetesen: Mindenféle bőr-, selyem, posztó, hárász, csérna és bélelt télikesztyű, kötözszer, férfi és fru kalap, nyári-téli sapka, csipő, csizma, bőr és posztó gamáschli, nadrágtartó nyak-kendő, fehérnemű, szarvasbőrből lovaglónadrág, párnahuzat és lepedő, sok egyéb férfi divat és rövidáru, valamint betegápolási, katona felszerelési, lovagló, vadászati és mindenféle utazási csikkeket, bőröndöt sat. ugyismint elsőrangú Premier-féle angol kerékpár és valódi családi és iparos varrógépeket, ez alkalommal

a beszerzési áron alul elárusítom.

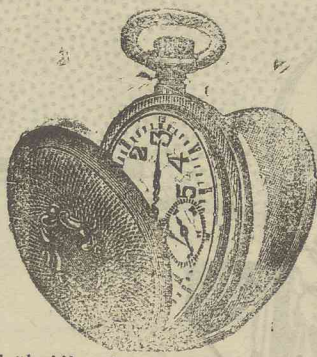
Szaktámmba vágó mindennemű javításokat elfogadok, olcsón és gyorsan elkészíték. Legfinomabb férfi és női bőrkesztyű 1 pár eddigelé 1.30 frt. most csak 90 kr. Anschuss bőrkesztyű 1 pár 1 korona.

Jäger Tamás, Gyulafehérvárt, Novák Ferencz-tér 154. kesztyű és műkötözszer készítő.

Katona kesztyűmosás egy pár 6 kr.

Glace kesztyű takarítás 1 pár 10 kr.

SVÁJCZI ÓRA IPAR!

Tudósítjuk a szakfőria-
kat, tisztelket, postai, vasut
és rendőri hivatalnokokat
valamint mindazokat, a kik-
nek jó órára szüksége van,
bogy a „System Glas-
hütte“-féle genfi Plaqu-
rem. órák egyedüli eladását
elvallaltuk. Ezen órák prä-
cizzen járnak, reguláltak és
kipróbáltak és minden óráért
3 éviirásbeli jótállást adunk.
A külsőrésze, mely 3 fedél-

ből áll, divatosan és pompásan van kiállitva és pedig
az ujonnan feltalált változatlan amerikai ugynevezett
Goldin érezből készítve, azonkívül egy 14 karatos arany
lemezzel átvonva, miért is annyira hasonlítanak a valódi
aranyhoz, hogy még a legjobb szakember sem képes
megkülömböztetni egy 200 kor. értékű arany órától. A
világ egyetlen órája ez, mely arany színezetét nem
vesziti soha. 10.000 utánrendelés és 3000 dicsérő
levél van kezünkben. Egy uri vagy női óra ára 16 kor.
portó és vám beszámítva. Bőrzacsokó mindegyikhez in-
gyen. Elegáns uri és női plaqué lánczok a 3, 5 és 8
kor. Minden nem tetsző óra szó nélkül visszavétetiki
tehát nincs rizikó! Szállitás utánvétel, vagy az üz-
szeg előre beküldése mellett eszközölteti. Rendelések
„Chronos“ szállitási ház, Basel (Sváz) czimzendők
Svájcza a levél 25 f.-be kerül, levelező lapok 10 fill.

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Öt és fél millió koronánál többet nyer-
tek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a
mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból
kezdetét veszi.

100,000 sors- 50,000
jegy

PÉNZNYEREMÉNYNYEL sorsoltatik ki, tehát
az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegy-
zék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000
koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész
vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű
betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt —.75 vagyis 1.50 korona
egy negyed (1/4) „ 1.50 „ 3.— „
egy fél (1/2) „ 3.— „ 6.— „
egy egész (1/1) „ 6.— „ 12.— „

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése
ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Meg-
rendeléseket kérünk, tekintettel arra, hogy a nyeremény-
buzások már november 21 és 22-én lesznek, azon-
nal, de legkésőbb

f. év november hó 21-ig

bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Társa.

BANK HÁZ

Budapesten,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztályai:

- 1. Vázeci-körut 4.
- 2. Muzeum-körut II.
- 3. Erzsébet-körut 54.

Az összes 50.000 nyeremény
JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Korona

1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 „	200000
2 „	100000
1 „	90000
1 „	80000
1 „	70000
2 „	60000
1 „	40000
3 „	30000
1 „	25000
7 „	20000
3 „	15000
31 „	10000
67 „	5000
8 „	3000
432 „	2000
763 „	1000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.161,000

Rendelőlevél levágandó TÖRÖK A. ÉS TARSA bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos
tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....korona összegben { utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm
mellékelem bankjegyekben (bélyegeken.) } A nemtetsző törlendő.

Pontosczim:

Szőlőoltványok

szokványminőségben

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban faj-
tisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Oriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény.
Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevel-
hető pár év alatt, rendkívüli csekély kiadással,
melyen nembogy ember, de semmiféle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden ren-
deléshez rajzokkal ellátott útlevélt és kezelési utasí-
tás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre.
— Ara 6 frt.

Diócsemeték. Oriási jövedelmet biztosító
váltánál fogva, ennek ten-
nyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben
rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérment-
ve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül.
Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap
ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve kül-
detni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család,
a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák,
városon, falun, puszán, gazdag vagy szegény
családnál egyaránt. Így még azoknak is igen
érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak,
mert benne számos oly közlemények foglaltatnak,
melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek Cim:
„Érmelléki első szőlőoltvány-telep“ Nagy Gábor
NagyKágya, u. p. Székelyhid.

A pemetefü-czukorkának

számos utánzata lévén

e helyen legközelebb megjelöljük azon gyógy-
szertárakat, hol az eredeti

RETHY-féle készítmény kapható.

Minden háziasszony és anyja

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Uj kádfürdő!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a **gyulafehérvári izr. hitközség tulajdonát képező**

KÁDFÜRDŐ

teljesen átalakítva, minden részeiben megújítva, **padosata terraró kövesettel kirakva, új fürdőkádakkal felszerelve és minden kényelemnek megfelelően berendezve** — egészen megújított és a közhasználat számára megnyitott.

Egy fürdő ára ruhával együtt 40 kr.

A fürdő nyitva van reggeli 6 órától esti 9 óráig.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri tisztelettel

Özv. Löwy Lipótné fürdőkezelő.

Ajánlati versenytárgyalás.

Vb. **Steinhercz Farkas** esődtömegéhez tartozó és a leltárban 594—772 tételek alatt felvett, a részletes elárutás után fenmaradt, 1937 k. 05 fillérre becsült bolti árú és üzletberendezés zárt ajánlati verseny útján el fognak adni. A zárt boríték alatt teendő írásbeli ajánlat a becsár 10%-ának megfelelő készpénzzel, mint bánatpénzzel alulírt tömeggondnoknak **1901 évi november 14-éig** átadandó, ahol a tárgyak megsemlélése végett is kell jelentkezni.

A csődválasztmány az ajánlatok felett szabadon határoz és a legjobb ajánlat elfogadásához sincs kötve, felelősséget pedig semmi tekintetben nem vállal.

Ugy az átadás, mint az átvétel költségei vevőt terhelik, ki a megvett tárgyakat tartozik azonnal átvenni és az üzlethelyiséget azonnal kitüntetni.

Gyulafehérvárt, 1901. november 4.

Dr. Gál Béla.
tömeggondnok.

TÖRKÖLY.

SZILVORIUM, RUM és finom liköröket bárki hideg uton minden készülék nélkül kitűnő minőségben előállíthat.

Költési könyv és árlapok ingyen.

Watterich A.

Budapest VII., Dohány-utca 5. szám.

Sörmérő-készülékek, cikkek a borkezeléshez minden borbetegséggel szemben.

Első és legrégebbi üzlet e szakmában.

Fenáll 30 év óta.

Óh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Kapható Gyulafehérváron: Frölich Gyula, Marczell Elemér, Storfer Leó gyógyszer-táraitban. Nagy-Enyeden: Kovács U. József, Papp János gyógyszer-táraitban.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuk

Egger mellpasztillái.

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboz 1 korna és 2 korona

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR
Budapest V., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 90 fill.

Arany-fénymáz

képekreték stb. beanyozására.
1 kis palaczk ára 40 fillér.

Fehér „Glasur” fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonnan befestésére.

1 doboz ára 90 fillér. Mindenkor kaphatók:

J. B. MISSELBACHER SEN. cégénél Gyulafehérvár.

Fűzők mérték szerint!

Rosenzweig Róza nagyváradi hírneves

Fűző-gyáros

ajánlja a helybeli n. é. hűlgyközség által is kedvelt mérték szerinti fűzőit. Miután az összes nála rendelt fűzők méretei be vannak vezetve, abban a helyzetben van, hogy

LEVÉLBENI RENDELÉSEKET szolid kiszolgálás és

JÓTÁLLÁS mellett a legpontosabban eszközölhesse.

Fűzőlet: NAGYVÁRAD, fő-utca.

Fióküzlet: MAROSVÁSÁRHELY, fő-utca.

NAGY KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.